

ПРЕСЯТИ СВЕТИИ

Дейвид Уилкерсън

13 Декември 2010

„(И Господ каза:) Симоне, Симоне, ето, Сатана ви пожела, за да ви пресее като жито, но Аз се молих за теб, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.” (Лука 22:31-32)

Когато Исус ходи по земята, Той знаеше много добре за жестокостта на силите на злото и как понякога Сатана излиза с всички оръжия от ада, за да пресее Господните ученици. Той се опита да изкуши също и Исус.

Не мисля, че някой от нас знае или разбира огромния конфликт, който бушува в този момент в духовната сфера, нито пък разбираме колко твърдо е решен Сатана да унищожи всички светии, които са насочили сърцето си твърдо да следват Христос.

Виждате ли, в християнското си ходене ние пресичаме една линия – аз я наричам „линията на покорството” - която задейства всяка аларма в ада. Това е, когато решим в сърцата си да изменим целия път с Господ и осъзнаем, че няма нищо в този свят, което ни задържа. Когато решим да се покорим на Божието Слово по всякакъв начин и на всяка цена.

В момента, в който пресечеш тази линия и преминеш в живот на покорство и зависимост от Христос, решен никога да не се върнеш назад, ти задействаш всички аларми в ада. Защо? Превръщаме се в заплаха за царството на тъмнината. Следователно се превръщаме в мишена за всички началства и власти. Скръб и потоци от изпитни ще се изсипят върху нас като огнени изпитания на вярата.

Може би преди си бил половинчат последовател на Христос - обичал си Господ, но не си бил изцяло посветен на Него. Вероятно си искал да следваш собствените си амбиции. Имал си начертани планове, вместо да следваш призива и посоката Му в живота си.

Нещата се развиваха гладко. Дявола не се занимаваше много с теб, просто защото ти не представляваше голяма заплаха за него.

Но нещата се промениха. Сега с теб се занимава Бог. Словото Му е оживяло в теб и ти лакомо го поглъщаш. Молиш се старателно и лесно плачеш за изгубените. Каква голяма промяна в сърцето си изживял!

Когато реши да дадеш всичко на Господ, ти започна да предизвикваш вълнение в невидимия свят. Точно тогава се превърна в главна мишена на врага. От тогава дявола се опитва да те пресее, точно както направи с Петър.

„Симоне, Симоне... Сатана ви пожела, за да ви пресее като жито” (Лука 22:31). Тук Исус ни казва как врага иска да пресее Божиите хора. Пресяването означава да бъдеш разтърсен и отделен чрез внезапните изпитания на живота, от вълнения и ситуации, които разклащат самите основи.

В дните на Христос, работниците използваша ситото точно преди да напълнят чувалите. Първо насипваха зърното в квадратни сандъци с решетки. След това обръщаха сандъка наопаки и го разтърсваха силно. Пясъка и мръсотията падаха през решетките докато останеха само зърната жито.

Исус казваше на Петър: „Сатана не смята, че вярата ти е истинска. Той счита, че ако те постави на ситото и те разклати, вярата ти ще падне на земята като непотребен боклук.”

Пресяването на Петър се случи веднага след като получи откровение за предстоящи големи благословения.

Господ тъкмо обеща на Петър, че ще му даде плодотворно служение. „Затова, както Моят Отец завеща царство на Мен, и аз завещавам на вас – да ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство и да седнете на престоли да съдите дванадесетте израилеви племена.” (Лука 22:29-30)

На гръцки думата „завещавам” идва от дума, чийто корен е „прокарвам”. Исус даде невероятно обещание на учениците, като им каза: „Ще прокарам царството Си чрез вас, точно както Отец ме направил проводник на славата Си!”

Помислете какво им казваше Исус. Не само, че тези мъже щяха да станат съдове за Христовата слава. Щеше да им се даде място на Господната трапеза, за да се радват на близките си взаимоотношения с Него! Щяха да управляват и царуват като принцове в близост до трона Му.

Петър не знаеше, че докато Исус му даваше тези скъпоценни обещания, сърцето Му се молеше за него. Нашият Господ може ясно да вижда невидимия духовен свят по начин, по който ние никога не бихме могли. И Той видя, че Сатана беше пред трона на Отец, обвиняващ Петър и искащ разрешение да сложи ръцете си върху него. Дяволът искаше да постъпи с Петър, както постъпи с Йов. Обвинението му трябва да е било нещо като:

„Божият Син нарича този човек Петър „скала”, казвайки, че ще построи църквата върху неговия вид вяра. Той иска да го направи крайъгълен камък на тяло от нови вярващи. аз казвам, че той не е скала. Напротив, той е плява, негоден за слава съд. Нека го разтърся, нека го поставя на изпитание. Няма да издържи. Ще падне!”

Истината е, че Сатана не може да пресее истинския вярващ без позволение на Бог. При това иска да пресее само онези, които застрашават работата му. Но защо пожела да пресее Петър в този момент? Защо искаше да го изпробва?

Ето защо: в продължение на три години Петър беше изгонвал демони и изцерявал болни. Сатана чу и знаеше какво планира Бог за Петър. Всъщност, тези три години бяха нищо в сравнение с по-великите дела, които той и останалите ученици щяха да извършат по-късно. Сатана беше чул, че Исус им обеща друго кръщение – този път със силата на Святия Дух. И това накара дявола да трепери.

Истината е, че Сатана излезе срещу тримата с най-голям потенциал да принасят плод. По някакъв начин дявола знаеше, че Петър беше отделен, за да донесе много плод. Той знаеше, че Бог ще му даде сила и власт, които да бъдат използвани славно срещу собственото му царство на тъмнината. След като вече беше съборил Юда, дявола си мислеше, че е видял достатъчно поквара в Петър, поради която може да събори вярата му.

Нека ви попитам за вашия живот. Чувствате ли, че в момента сте в някакъв вид сито? Разтърсвани и пресявани ли сте в момента? Ако е така, задавате ли си въпроса: Защо аз? И защо сега? Сатана те пресява, защото играеш важна роля в Божията църква в тези последни дни. Бил си отделен от Бог, освободен и подготвен чрез собствената Му ръка да бъдеш мощен свидетел пред мнозина. Колкото повече се предаваш на Исус, толкова по-голямо ще бъде помазанието ти. И колкото по-голям е потенциала ти за Божието царство, толкова по-жестоко ще бъде пресяването.

Петър си мислеше, че е достатъчно силен духовно, за да умре за Христос.

Петър не знаеше за една своя явна слабост. Ето го собственото му свидетелство: „Господи, аз съм готов да те последвам! Прекарах три чудесни години в най-доброто възможно библейско училище. Бил съм около Теб, натрупал съм опит. Виждал съм демоните да бягат. Обръщал съм тълпи към Бог. Пораснах толкова много – не съм човека, който бях преди три години. Готов съм да измина целия път с Теб!”

Помислете какво се случва в тази сцена. За всеки вярващ с духовно разбиране, предупреждението на Исус би било шокиращо. Би им дало време да реагират и да претърсат сърцата си. Но предупреждението на Исус не трогна ни най-малко самоувереността на Петър. Господ се опитваше да го събуди за предстоящите опасности, но той като че ли не чу и дума.

Петър беше в смъртна опасност, само на няколко часа от това да извърши невероятен грях. Въпреки това, той продължи уверено по пътя си, като се хвалеше: „Готов съм. Няма да падна. Ако някой ще измине целия път с Господ, това съм аз!”

Може би някои от вас, които четете това в момента, сте като Петър. Бог е сложил ръка на вас, пораснали сте в Господ, обичате Го с цялото си сърце. Винаги имате насърчителна дума за страдащите братя и сестри. А сега Сатана иска да ви пресее. Скоро ще бъдете атакувани от врага, както никога досега. Петър е нашия пример в това. А Бог иска да изкара всяка духовна гордост от сърцата на слугите Си в тези последни дни.

Дано се вслушаме в това предупреждение от Словото. Виждате ли – двадесет и четири часа след като Петър се хвалеше, щеше да се превърне в морален инвалид. Накрая проклинаше, завлечен от страх, отрече се три пъти от Христос. Той направи толкова лошо нещо, за което никога не си беше представял, че е възможно.

Независимо от това колко невероятно голямо беше падението на Петър, Исус нямаше да го предотврати. Той искаше да очисти този вироглав ученик от това, което не беше научил в продължение на три години обучение. Чудесата и знаменията не можаха да го разтърсят. Дори Христовите предупреждения не можаха да му помогнат. Исус нямаше какво друго да направи, освен да остави Петър да влезе в огъня – в ръцете на Сатана и съкрушителния му потоп.

Исус даде пример как да се отнасяме с братята си, които падат по време на пресяването. „Но аз се молих за теб да не паднеш.“ Гледам този чудесен пример за Христовата любов и разбирам, че не знам почти нищо за това как да обичам онези, които падат. Със сигурност Исус е „приятел, по-близък и от брат.“ (Притчи 18:24). Той видя доброто и лошото у нас и стигна до заключението: „Сатана го иска, но аз го искам още повече.“ Исус знае, че ти наистина го обичаш.

И Господ каза на ученика Си: „Петре, молих се за теб!“ Обърнете внимание, че Той не каза: „Ще се моля!“ С две думи, Христос от доста време знаеше какво предстои. Той вероятно беше прекарал много часове с Отец, говорейки за Петър – колко го обича, как иска да бъде в Божието царство, как го цени като верен приятел.

Когато чета това, молитвата ми е: „Господи, дай на всички нас този вид любов един към друг!“ Когато видим, че някой се е запътил към беда или бедствие, нека го обичаме достатъчно, за да го предупредим като загрижен приятел. Нека бъдем в състояние да кажем: „Молил съм се за теб. Моля се за теб. И ще се моля за теб. Тук съм, за да ти помогна, каквото и да стане.“

Да заведем вярно тези хора до Божия трон, молейки се да излязат от ситото с неасегната вяра. Исус не поучаваше Петър. Той не каза: „Петре, само ако беше слушал. Само ако се беше молил и беше стоял буден с Мен в градината. Само ако не беше толкова горд!“ Не, Исус просто каза: „Молих се за теб.“

Когато Исус каза: „Молих се за теб“, на гръцки „теб“ е в множествено число и означава „всички вас“. Исус не говореше само на Петър, а на всички ученици – както и на нас днес. „Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тези, които си Ми дал, защото са Твои... Отче свети, опази ги в Името Си, което си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние... Не се моля да ги вземеш от света, а да ги пазиш от лукавия.“ (Йоан 17:9,11,14)

Няма значение през какво преминаваш и какво стои пред теб – ако сърцето ти е пълно с любов към Исус, Той се моли за теб. Исус не се моли Петър да бъде подминат от ситото на Сатана, а се моли вярата му да не отпадне.

И точно това е главната цел на Сатана – нашата вяра. В продължение само на няколко часа, той доведе обстоятелствата в живота на Петър до жестоко изпитание на вярата и любовта му към Исус.

Има изпитания, след което има пресяване - цялостна яростна атака, която да събори вярата ни.

Пресяването обикновено е сбито в кратко, но много интензивно време. За Исус това бяха четиридесет дни и четиридесет нощи, като Сатана идваше при Него с всяка измама на тъмнината. За Петър това бяха само няколко дни. Но тези дни щяха да бъдат най-разтърсващите вярата му, най-шокиращите и окаяни дни в живота му. Преминаваш ли в момента през толкова интензивно пресяване?

Как трябва да победим тази яростна атака? Исус отново ни даде пример. Когато беше изправен пред схемите на дявола, Той ги победи с Божието Слово: „Писано е.” „Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста.” (Матей 4:4). „Писано е още: „Да не изпитваш Господа, своя Бог.” (Матей 4:7). „Защото е писано: „На Господа, своя Бог, да се покланяш, и само на Него да служиш.” (Матей 4:10).

Днес, заради Кръста ние имаме и друго „Писано е”: „Молих се за теб, за да не отпадне вярата ти.” Можем да кажем на Сатана: „Може да получиш разрешение да ме пресееш, да се опиташ да събориш вярата ми, но трябва да знаеш следното – моя Исус се моли за мен.”

Вярата на Петър беше изпитана, разтърсена и поради самоувереността си, той се препъна. Но в отговор на молитвата на Господаря, корените на неговата вяра не бяха унищожени. Така че, накрая вярата му не отпадна поради молитвата на Исус. По същия начин Господ се моли за теб, когато те пресяват.

В един момент всичко може да изглежда изгубено. Сатана може да се радва на съмненията ни. Може да ни посочи и да каже: „Бутнах още един помазаник в ямата на отчаянието”. Но само от един поглед на Исус, ние се разтапяме: „И Господ се обърна и погледна Петър... И като излезе навън, плака горко.” (Лука 22:61-62).

Фразата „плака горко” на гръцки всъщност означава „пронизващ, жесток плач”. „И Господ се обърна и погледна Петър. И Петър си спомни думата на Господа – как му беше казал... три пъти ще се отречеш от Мен.” (Лука 22:61)

Представям си как ученикът отиваше към хълмовете на Юдея, падаше по очи на земята и плачеше: „Исус беше прав! Не Го послушах. Той ме предупреди, че Сатана ще се опита да унищожи вярата ми. Вече виждам, че не съм готов! Дори не можах да се изправа срещу младата слугиня. Прости ми, Господи, обичам Те. При кого да отида?”

Аз вярвам, че вярата на Петър устоя поради нещо друго, което Исус накрая му каза: „И ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.” (22:32). Колко ли пъти Петър отново чуваше тези думи в сърцето си? Колко ли често размишляваше: „Исус използва думата „обърнеш”. Това

означава „да се върнеш“. Не каза ли, че все още имам служение? След това, което направих, ще бъда ли в състояние да помагам на другите?”

Отец отговори на молитвата на Сина Си за Петър.

Виждам как Петър се изправя от земята с Божия Дух, преливащ от него. Виждам го как издига ръце към небето и вика: „Сатана, върви си! Предадох моя Господ. Но все още Го обичам! Той обеща – всъщност Той пророкува – че аз ще се върна и ще дам сила на другите, ще бъда скала за много хора. Връщам се при братята и сестрите си!”

Петър беше с останалите ученици (Юда вече не беше там), когато Исус се появи сред тях. Той се покланяше с тях, когато Исус премина в слава. Той беше първия ученик, който изтича до гроба, когато им казаха, че Исус е възкръснал. Точно Петър говори на Петдесетница само след няколко седмици – каква проповед само!

В последните дни се задава потоп от новоповярвали - евреи и езичници, както и много отстъпили от вярата християни. Къде ще намерят сила те в трудните времена, които предстоят? От вярващи, пресяти светии, които могат да кажат с власт: „Аз не вярвам в себе си. Не разчитам на собствената си сила. Исус има всичко, за да издържа.”

Възлюбени, не трябва да паднеш като Петър. Всъщност, ние трябва да четем историята му и да се чувстваме предупредени от нея. Но ако си отпаднал, ако си наскърбил Господ, тогава погледни в лицето Му като Петър и помни, че той се моли за теб. Покай се, върни се и сподели опита си с други, които са в ситото. Исус не каза на Петър: „Ако вярваш”. Той каза: „Когато повярваш.”

Искам да съм в състояние да погледна плачещите, съкрушените, падналите овце и да кажа уверено: „Когато това пресяване свърши, когато вярата ти е по-силна, когато се върнеш – Бог ще те използва! Той има цел във всичко това. Видял го е много преди да се случи.”

Не спирайте да вярвате и не се отказвайте от онези, които падат. Сатана никога не би излязъл срещу теб, ако не беше съзрял опасност. Ти принадлежиш на Господ през целия си живот. Почивай в безусловната Му любов към теб!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 2010 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Sifted Saints](#) / [Пресяти светии](#)